# ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΤΡΙΤΗ 1 Ἰανουαρίου 1924

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΕΤΟΣ Η. — ΑΡΙΘ. 2171 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ: Δεκφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.


## 1923-1924

...Ὁ καινούριος χρόνος, βρεφος ρόδινο καὶ χαμογελαίζουμενον, ἤρθε μὲς στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ὡραίου γέρου Ἀη Βασίλη, κρατώντας ἕνα κλωνάρι **εἰρηνικῆς ἐλιᾶς**. Εἶνε τὸ πιὸ ἐπιθυμητὸ πρωτοχρονιάτικο δῶρο γιὰ τὴν αἱματόβρεχτη χώρα μας.

Ἂς πάρουμε ἀπὸ τὸ ροδαλὸν χεράκι τοῦ νεογεννήτου χρόνου τὸ χαμπὶ σύμβολο, καὶ γεμάτοι θέληση, ἀγάπη καὶ ἐλπίδα, ἂς γιχτοῦμε στὴ δουλειὰ τῆς ἀνορθώσεως, στὴν ἔγνοια τῆς περισυλλογῆς καὶ στὴ χαρὰ τῆς Νέας Ζωῆς».

Εἶνε τὰ τελευταῖα λόγια, ἀπὸ τὸ περισυνὸν πρωτοχρονιάτικον ἄρθρον τοῦ «Ἐλ. Λόγου».

Τότε, ἀντηχοῦσαν ἀκόμη εἰς τὰς Ἑλληνικὰς χαράδρας οἱ ἔξ πυροβολισμοὶ τοῦ «ψυχικοῦ». Ὀξάγγιστικὸς ἀντίλαλος τῶν, φερόμενος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, διεκλάδει ὑπεράνω τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν καὶ ὑπεράνω τῶν ὀρέων, πέραν. πολὺ μακρὰν τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει νὰ ἀποθάνει. Καὶ εἰς τὸν Ἕβρον, ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης, ἐνῷ ἐπέδενε τὰς πληγὰς τοῦ ἐκ τῆς προδοσίας μαρτυρίου της, ἀνεσυντάσσετο καὶ πάλιν, Ἑλληνικὴ Νεότης — Ἀνταῖος, διὰ νὰ ἐγείρει τὸ διάτρυτον πλὴν ἀκατάβλητον στῆθος της, τεῖχος ἀρραγὲς κατὰ πάσης ἐχθρικῆς ἐπιβουλῆς.

Ἐνῷ εἰς τὴν Λωζάνην ὁ Βενιζέλος, — τὸ σύμβολον τῆς Ἑθνικῆς Ἐλπίδος καὶ Πίστεως — ἤρχιζε τὴν πάλην καὶ ἐκινεῖτο ὁ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗΤΗΣ κατω ἀπὸ τὰ δίκρανα τῆς Ἴτης, μὲ τὸν «Ἐθνικὸν πόνον εἰς τὴν ψυχὴν» ἐκινεῖτο ὁ ἀπαράμιλλος ἐργάτης τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν, καὶ ἐπάλαιεν ἀγῶνα γιγάντειον, ἐν μέσῳ μυρίων ἐμποδίων καὶ ταπεινώσεων καὶ πικριῶν «ἐπάλαιε καὶ ἠγωνίζετο μέσα εἰς τὴν παγεραν ἀτμοσφαῖραν τῆς ἐχθρότητος καὶ τῆς γενικῆς ἀδιαφορίας, νὰ ἀναστείλῃ τὸ ρεῦμα τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ ὀλέθρου ποὺ ἐφέρετο ἀκατασχέτου πρὸς τὴν μαρτυρικὴν Θρᾴκην καὶ τὴν Μακεδονίαν» καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ζωὴν διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν Τιμὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἔτσι ἀνέτειλε, ὑπεράνω τῶν καπνιζόντων ἐρειπίων, ὁ καινούριος χρόνος ποὺ ἐξέπνευσε τὴν περασμένην νύκτα.

Ἡ τελευταία σελὶς τῆς Ἑλληνικῆς Μεταοεμβριανῆς Τραγῳδίας ἐκλείστε καταπόρφυρη ἀπὸ τὴν ἀνταύγειαν τῶν φλογῶν τοῦ Ὀλέθρου καὶ τὸ αἷμα τῶν ἀδικοκτονουμένων μαρτύρων.

Ἀλλ' ἠαὐγὴ τοῦ 1923 ἐπρόβαλλεν, ὑπεράνω τῆς Ἐθνικῆς ἀγωνίας καὶ θλίψεως. χαρούμενη. Μὲ τρία φωτεινὰ σημεῖα διὰ τὸν Ἑλληνισμόν: Τὸν Νοῦν τῆς Λωζάννης. Τὴν Δύναμιν τοῦ Ἕβρου. Τὴν Ἀρετὴν τῶν Ἀθηνῶν.

### ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ! ΣΤΡΑΤΟΣ! ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ!

Ἦσαν οἱ τρεῖς φάροι ποὺ ἀντινοβολοῦσαν τὰς — ἀσθενεῖς ἀκόμη τότε, ἀσείμους ἐν τούτοις — ἐλπίδας τοῦ Μέλλοντος.

Διὰ τοῦτο ἐχαιρετήσαιμεν ρύσει τὴν αὐγὴν τοῦ νέου χρόνου μὲ τὸ χαμόγελον προαγγέλματῆς Εἰρήνης, ὡς ἀπαρχὴν τῆς Ἀναγεννήσεως τῆς Χώρας.

* * *

Καὶ τώρα ποὺ ἔκλεισεν ὁ ἀγαθὸς χρόνος ἂς ἐπιχειρήσωμεν μίαν σύντομον ἀνασκόπησιν τῶν γεγονότων, ποὺ ἐπέρασαν καὶ ἐσημείωσαν τὴν ὡραιοτέραν, τὴν καλλιτέραν Ἑλλάδα τῆς αὐτῶν. Ἡ ἱστορία πάντοτε διδάσκει καὶ πρὸ πάντων ὅταν τὰ γεγονότα εἶναι πρόσφατα.

Ἡ ἀνατολὴ τοῦ νέου ἔτους συμπίπτει μὲ τὴν ἀποχώρησιν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922. Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία ὁλοκλήρου τοῦ περασμένου χιλιόνου δὲν εἶνε παρὰ ἡ ἱστορία τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἀνατρέχομεν μὲ μεγάλα βήματα εἰς τὸ παρελθὸν διὰ νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς γενικωτάτας γραμμὰς τὸ Ἐθνοσωτήριον ἔργον της.

Αἱ Ἐπαναστάσεις, τῶν ὁποίων τὸ ἔργον δὲν σβύνει μαζύ των, ὅπως ἡ λάμψις τῶν μετεώρων, δὲν εἶνε πρόξεν στιγμιαίας λεκτῆς ἐξάψεως. Ἀλλ' ἔχουν βαθύτερα τὰ αἴτια· παγαίνουν ἀπὸ ἐσωτερικὴν ἀνάγκην, ποὺ τὴν αἰσθάνεται ἐπιτακτικὴν ἡ συνείδησις τοῦ Λαοῦ.

Τοιαύτη ἀκριβῶς ὑπῆρξεν ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1922.

Ἡ διαγωγὴ τοῦ θρόνου ποὺ εἶχε γίνει ὄργανον τῆς Γερμανίας, ποὺ παρεβίαζε τὸ πολίτευμα καὶ εὑρέθη ἀντιμέτωπος ὄχι μόνον πρὸς τὴν Ἐθνικὴν συνείδησιν ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς φυσικοὺς συμμάχους τῆς χώρας, εἶναι ἡ πρώτη καὶ κυριωτέρα αἰτία τῆς λαϊκῆς ἐξεγέρσεως.

Ἡ καταστροφὴ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐπῆλθεν ὡς φυσικὸν ἐπακολούθημα τῆς παλιννοστήσεως τοῦ Κωνσταντίνου. Τὸ μωρώτατον ἀκέφαλο δημοψήφισμα ὑπῆλθε ἡ δυναμίτις ἡ ὁποία ἔτοιμη εἰς τὰ νιπτὰ αἰσθητὰ θεμέλια τοῦ ἀτελειώτου μεγαλουργήματος, τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος.

Καὶ ἐπῆλθεν ἡ καταστροφή, ποὺ θὰ μείνῃ μονοιδὴ καὶ καταπλήσσουσα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν ὅσα μέσου τῶν αἰώνων.

Ἀπὸ τὰ ἐρείπια, ἀμέσως, εὐτυχῶς, ἀνεπήδησεν ἡ Ἐπανάστασις.

Καὶ ἐξεδίωξε τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀγαπήσῃ περισσότερον τὴν στρατηγικὴν τοῦ ῥαβδον ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα! Διέλυσε τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἡ ὁποία εἶχε μεταβληθεῖ εἰς κέντρον περιτετιμημένων καὶ ἀπερατμήτων γενετσάρων.

Καὶ ὅταν κατόπιν ἐστάθη διὰ νὰ ἀναμετρήσῃ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς εἶδε μὲ φρίκην:

*Ὅτι ἑκατὸν χιλιάδες πολεμιστῶν, τὸ ἄνθος τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος, δὲν ὑπῆρχαν πλέον. Εἶχαν σκοτωθεῖ εἰς τὸν Σαγγάριον ἢ εἶχαν μείνει σἰχμάλωτοι εἰς τὰ χέρια τοῦ Ἐχθροῦ.

Αἱ ἀποθῆκαι τοῦ Κράτους ἦσαν καὶ ἀπὸ πολεμοφόδια, ἐμματισμόν, ὁλικὸν ἐν γένει καὶ ὅπλα. Ἔμειναν καὶ αὐτὰ ὅλα, μαζὺ μὲτὰ ντροπιασμένα τουφέκια μας εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Αἱ σημαῖαι τῶν γενναίων ἡρώων καὶ αὐταὶ εἶχαν περιῤῥιασθεῖ.

Ἕνας Ἑλληνισμὸς ἀκμαῖος, ποὺ, ὑφίστατο ἐπὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὁμήρου εἶχεν ἐκριζωθεῖ ἐντελῶς.

Εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀκτὰς εἶχαν ῥιφθεῖ—οἰκτρὰ ναυάγια τῆς προδοσίας —1.200.000 πρόσφυγων, πεινώντων γυμνητευόντων καὶ μασιζομένων ὑπὸ τῆς δεινοτέρας ἀπελπισίας.

Ἡ Σμύρνη, ἡ κοιτὶς τοῦ Ἀσιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἶχε γίνει παραλέμα τοῦ πυρός.

Τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους ἦσαν τελείως μετὰ ἐνὸς καθυστερούντος εἰς μισθοὺς καὶ αὐτῶν τῶν ἀξιωματικῶν.

Ὁ Στρατὸς, ὁ ἀκατανόμαχητος καὶ ἀπαράβλητος Ἑλληνικὸς Στρατός, εἶχε διαλυθεῖ.

Ἡ Κρατικὴ ἀπουσία ἦρχετο καλπάζουσα.

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἦτο ἕτοιμος νὰ ἐκραγῇ.

Αἱ διεθνεῖς Χοχέσεις τῆς ὥρας ἦσαν τελείως διεκτερμένοι.

Οὐχὶ μόνον Συμμάχους δὲν εἴχομεν ἀλλ' οὔτε πλέον καὶ φίλους ἀπὸ οἵκτον.

Ἡ Ἑλλὰς διετέλει εἰς πλήρη οἰκονομικὴν ἀποσύνθεσιν.

Αὐτὸς εἶνε ὁ πρόχειρος ἀπολογισμὸς, τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν ἐρειπίων ποὺ εὑρῆκεν ἡ Ἐπανάστασις.

Καὶ ὅμως αὐτὰ δὲν ἀπεθαρρύνθη. Μὲ μοναδικὸν ὅπλον τὴν φλόγα τοῦ πατριωτισμοῦ ἑνὸς Παλαιστῆρα, ἡ Ἐπανάστασις ἐκινήθη ταχύτατα καὶ ἐπέμυνε πρὸς τὴν Ἀνάπλασιν.

Ἀντιμετώπισε τὴν οἰκτρότατην αὐτὴν κατάστασιν μὲ ἀδάμαντον θάρρος, πίστιν καὶ αὐτοπεποίθησιν.

Ἐνέπνευσε τὴν πεποίθησιν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸ Κράτος.

Περιεθαλψε τὰ θύματα τῆς συμφορᾶς.

Περιεφρούρησε τὴν λαϊκὴν εὐημερίαν.

Ἀπέτρεψε τοὺς ἐμφυλίους σπαραγμούς.

Κατέστειλε τὰς στάσεις σχεδὸν ἀνεμπόδιστος.

Ἐδημιούργησε τὸ θοῦμα τοῦ Ἔθνους.

Ἀπεκατέστησε τὰς διπλωματικὰς σχέσεις τῆς Χώρας μὲ συνόλου τῶν Ἐθνικῶν μας ὑποθέσεων ἕνα Βενιζέλον.

Ἐμπεδώσε τὴν ἀσκοπον καὶ παραφορον αἱματοχυσίαν καὶ ἐπρύλλβε τοὺς τρομεροὺς κινδύνους ποὺ ἀπὸ ἐφέρουν νέαι πολεμικαὶ περιπέτειαι.

Ἐφορύρησε τὰ σύνορα τοῦ Κράτους.

Ἐπανέδωκε τὴν τιμὴν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα.

Ἐπέτυχε τὴν ἔντιμον Εἰρήνην τῆς Λωζάνης.

Ἐπεδόθη ἐπιτυχῶς εἰς τὴν οἰκονομικὴν περισυλλογὴν καὶ ἀπεκατέστησε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπέτρεψε διὰ δευτέραν φορὰν τοὺς κινδύνους τῆς μεταφορᾶς τῶν συνόρων μας ἐντεῦθεν τοῦ Ἀλιάκμονος.

Ἐχειραγώγησε σωφρόνως τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν.

Καὶ, ὡς ἐπιστέψιν τρόπον τινα τοῦ παρεπτικοῦ της ἔργου, ἐδέχθη ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὴν ἐκλογικὴν Νίκην τῆς φιλικῆς της παρατάξεως, ἡ ὁποία θὰ συνεχίσῃ καὶ θὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ ἔργον της.

Ἰδοὺ αὐτά, καὶ μαζὺ τὴν ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΝ ΓΑΛΗΝΗΝ. Ὀφείλει ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εἰς τὴν Ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία ἀποχωρεῖ αὖριον.

Ἔτσι τελειώνει ὁ εὐλογημένος χρόνος. τὸ 1923. Καὶ ἀνατέλλει τὸ 1924 μὲ τὰς καλυτέρας τὰς Ἐλπίδων.

ΔΙΟΤΙ Ο ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ ΤΑΣ ΤΥΧΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ.

Σ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΣ

## ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

### ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ... ΔΙΠΛΗ!

"Ωσιε σήμερα διατρέχομεν ερωτοχρονιὰν ὑπὸ συζήτησιν». Καὶ κανεὶς δὲν εἶνε βέβαιος περὶ αὐτῆς. Αὐτὸ εἶνε ἕνα γεγονὸς ἀπολύτως βεβαιωμένον. Ἰδοὺ ὁ ἡμερολόγιος τοῦ ἔτους· μὲ τὴν παρθενίαν του πρώτην μονάδα. Καὶ ἡ ἐπίσημος δοξολογία, ἰδοὺ ἡ ὀργία ὅλων τῶν κατασπαστῶν, ἰδοὺ ὁ ὑποχρεωτικὸς σημαιοστολισμός, ἰδοὺ ἐπὶ τέλους τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῆς Νομαρχίας.

Ἀλλ: οὐδεὶς — οὔτε κἂν ὁ Ἀθανάσιος Γκρέβαλης — μᾶς ἀνήγγειλε ἀκόμα τὴν ἄφιξιν τοῦ Ἀη Βασίλη, τοῦ μὴ ἀνταλλαγέντος εἰσέτι Καισαρανοῦ πρόσφυγος. Ἀδελφοῦ μὲ τὸν διάσσιμον τῆς καλοχτενισμένης λευκῆς γενειάδας εἰς τὸ ἡηγοῦνι, τὰ ροδοκόκκινα ὥσπερ τὰ τοῦ βαλτζῆ Στέλιου μᾶλα... τῶν παρειῶν, καὶ τὴν πλήρη τορβᾶ· τῶν μανομάδων. Κανεὶς γοβριὰς τῆς συνοικίας δὲν τὸν συνέλαβεν ἐκ τοῦ τριχ ῥφίντου ῥάσου διὰ νὰ διακηρύξῃ εἰς κλυδωμηρὰς δροσοκατάληξίας τὴν κάθοδον τοῦ ἁγίου ἀνδρὸς εἰς τὴν ἀφνειὰν Λέσβον μας ἐκ τῆς ἀνεπιμετικῆς ἐπαρχίας τοῦ τουρκορθοδόξου ποιμνίου τοῦ κλεινοῦ Παπὰ Εὐτύμ. Ἐπίσης ἡ Βασιλόπητα οὐδαμοῦ ἐσημειώθη. Οὔτε οἱ προνομιοῦχοι χοιροτιανοὶ συμπολῖται εἶ ὁποῖοι διὰ τῆς διαμαστικῆ των ἐορτῆς ἀνοίγουν τὸ Καλενδάριον τοῦ νέου ἔτους ἔπεσαν εἰς τὴν διαχείριαν τῶν ἐφημερίδων διὰ νὰ εἰδοποιήσουν τὸ νοῆμον Κοινὸν καὶ τὴν ἀ ηχυζοῦσαν γενεὰν φρυουρὶν ὅτι ἡ ἀσημότη των «ὅδεν ἐορτίζει οὔτε δέχεται ἐπιστέψια».

Τί συμβαίνει ἐπὶ τέλους; Ἔχουμε ἢ δὲν ἔχουμε σήμερα Ἀη Βασίλη καὶ ἐκομένως πρωτοχρονιά; Νὰ συνεννοώμαστε, ἀδελφοί. Ἔχουμε καὶ δὲν ἔχουμε. Ἡ καλύτερα. Ἔχουμε Πρωτοχρονιὰ καὶ δὲν ἔρχουμε Ἀη-Βασίλη.

Μὴν ἀνοίγετε, σᾶς παρακαλῶ, κατάπληκτοι τοὺς ὀφθαλμούς σας. Πρῶτον κανεὶς κύριον ἀπαγορεύεται στὴν ἐποχὴ μας οἱαδήποτε κατάπληξις. Ἔπειτ, ποὺ εἶδατε προχθὲς ἀκόμα ὑπογρᾴφοις γιὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευση, τύπους σὰν ἐκείνους ποὺ ξήρετε, χωρὶς νὰ ἐξαρθρωθῇ ἐν τούτοις ἡ κάτω σιαγὼν σας ἀπὸ τὴν δυσπλήνη τῆς ὑπερτάτης ἀπορίας, εἶνε δυνατὸν νὰ ξαφνιασθῆτε διὰ τόσον μικρὰ πράγματα; Νιτοπῆ σας.... Ἐπὶ τέλους τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε διὰ καὶ τόσο τραγικό. Ἁπλῶς ἕνα διαζύγιο ἀπὸ τὰ τετραμένα. Ὁ κύριος Ἀη-Βασίλης ψηφοφόρος τῆς ἐπιτροπῆς προσφύγων Καισαρείας, ἀκεζεύχθη τὴν κυρίαν καὶ διὰ πολλῶν μπουμπάρων κεκοσμημένην Πρωτοχρονιάν.

Ὁ φίλτατος κ. Ἀρμίνδος θὰ ἐδημοσίευε μὲ τὴν μεγαλειτέραν ψυχραιμίαν τὴν διαπιστωθὴν ταύτην ἀπόφασιν, ἂν τοῦ ἀπέστελλε καταλλήλως καὶ ἐγκηρύκετο ἡ δικηγορικὴ του ἐπέμβασις. Τὸν ἀντικατέστησε τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον. Τί νὰ γίνει; Ζήτημα πελατείας. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ἀπομένει γεγονός. Ἡ κυρία Πρωτοχρονιὰ ἔπαυσε νὰ κάνει τὴν ἑπτάσια βίζιτα της στηριζομένη ἐπὶ τοῦ Ἁγίου βραχίονος τοῦ γηραιοῦ της καβαλλέρου. Ὁ ἅγιος ὅπου καὶ νὰναι θὰ καταπλεύσει μετά τινας ἡμέρας καὶ μὴν ἀνησυχεῖτε. Ὁ ἐρχομός του εἶνε ἀσφαλέστερος καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον τοῦ κ. Βενιζέλου εἴτε ἀπέτελευσεν εἴτε οὔ ἡ «Ἄνδρος» ἐκ Μασσαλίας. Τὸ ἐκόμενον ἔτος, σὺν Θεῷ, ἐλπίζομεν ὅτ. τὸ ζεῦγος τὸ ὁποῖον ἐφέτος ἔχει δηλώσει χωρισμὸν κοίτης καὶ τραπέζης θὰ ξαναομίξει αἰσίως. Διὰ τὴν συνεννόησιν του θὰ φροντίσει ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος. Ἡ Ἐκκλησία. Τὸ ζήτημα συζητεῖται πιδίας εἰς τὴν Σύνοδον τῶν Ἀθηνῶν. Ἐὰν δὲν ἐμβολαβοῦσεν ἡ ἔκπτωσις τοῦ καθμένου τοῦ Μελετίου θὰ τανε πιδίας γεγονὸς τετελεσμένον. Ἐν πάσει περιπτώσει δὲν ἔχετε παρὰ νὰ τὸ περιμένετε ἀκριβῶς μετὰ μίαν δωδεκάδα μηνῶν ἀπὸ σήμερον. Ὁ γέρος θέλει δὲ θέλει διαλογυθήσει τὴν ἀθλίαν ἄπιστον. Διότι — ἐδῶ εἶνε ὁ κόμπος — τὸ δικαστικὸν δίκαιον εἶνε μὲ τὸ μέρος τῆς κυρίας. Χρόνια καταϊδόνες τώρα ὑπῆρχε ἀνάμεσό τους αὐτὴ ἡ γρίνια. Ἐκείνη μὲ τὸ ξυπνὸ της τὸ γυναικεῖο μυαλὸ τῷρε πρόσχεα καὶ τοῦ τὸ κοπανοῦσε κάθε τόσο

— Ἄντε, κυνήγου καϋμένε! Πάω, δεκατρεῖς μέρες ἀπομείναμε πίσω! Νά. Διάβασε νά δεῖς.....

Μά ποῦ νἀκούσει ὁ Γέρος.

— Ἐσὺ νὰ σωπάνει.. Ἐσὺ δὲ ξέρεις τί σοῦ γίνεται. Ἐσὺ νὰ κυτάζες μὴν καεῖ ἡ πήτα μονάχα. Δὲν εἶνε δική σου δουλειὰ αὐτὰ τὰ πράματα. Ὄρίστα! Καὶ σαν εἶδε πὰ πιὸ πολὺ πὼς τὸ παλιὸ κεφάλι τοῦ Γέρου ἔμενε ἀγύριστο, τόσκασε κλῶτε μοναχὴ της ἀφίνοντας τὸν πεσματίαρη μπάρμπα στὰ κρύα τοῦ λουτροῦ.

Κ' ἐμεῖς;

Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ τὴν ὑποδεχθοῦμε εὐγενικὰ ὅπως ἁρμόζει σὲ μιὰ βίζιτα κυρίας, καὶ σὰν φεύγει νὰ τῆς τὸ ποῦμε πὰλι εὐγενικά:

— Φέτος μονῆ, κυρία μου, τοῦ χρόνου διπλῆ!

**Μυριβήλης.**

## ΚΡΟΥΟΜΕΝ ΤΟΝ ΚΩΔΩΝΑ

### ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΕΝΩΘΗΤΕ

Ἄξίωμα ἐμπορικὸν εἶναι ἡ μικρὰ ποσότης νὰ μὴ εὑρίσκῃ τὴν τιμὴν ποὺ ἐφόρισε ἡ μεγάλη πώστης προσφερομένη τὸν αὐτὸν χρόνον. Καὶ μάλιστα στὸν καπνόν. Διότι ὅπως ξεύρουμε γιὰ τὴν μεγάλη ποιότητα ὁ ἔμπορος θὰ δώσῃ μεγαλειτέραν τιμὴν γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ τὴν πάρῃ. Ὅταν λοιπὸν σὲ κάθε χωριὸ κάμωμεν καὶ ἕνα συνεταιρισμὸ ὅτι ποιότητα τὸν καπνό μας δὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ ὅλοι μ ζυ. Δηλ. θὰ ἔχωμεν μεγάλη ποσότητα. Θὰ τὸ πουλήσωμε δὲ εἶτε διὰ δημοπρασίας πλειοδοτικῆς, εἴτε δ' ἐπιστολῶν κλειστῶν ἢ ὅπως τὸ εὕρωμεν καλλίτερον. Θὰ ὑπάρξουν ἴσως μερικοὶ, οἱ ὁποῖοι συμφέρον ἔχουν νὰ μὴ συνεταιρισθοῦνε διότιὰ δικός σου καπνὸς εἶναι καλλίτερος ἀπὸ τοῦ γείτονι σου καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ πωληθῇ εἰ. ἀνωτέρων τιμήν. Εἰς τούτους νὰ εἰπῆτε ὅτι ἂν ὁ κοπιὸς μου κύριοι εἶνε καλλίτερος θὰ πουληθῇ ὡς καλλίτερος, διότι σὲ κάθε συνεταιρισμὸ θὰ ὑπαρχῃ γνωμοδοτικὸν συμβούλιον ἀπὸ εἰδικούς, τοὺς ὁποίους σεῖς θὰ ἐκλέξητε καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ ὁρίζουν τὴ ποιότητες εἶναι καθενὸς ὁ καπνός.

Μόλις δὲ γίνουν ἀρκετοὶ συνεταιρισμοὶ τότε θὰ μπορέσωμε νὰ κάμουμε καὶ Ἕνωσιν συνεταιρισμῶν, ὅπως ἔγινε εἰ; ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου καὶ ἄλλων Νομῶν, καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ ἀποτελεσματικώτερο φάρμακο γιὰ τοὺς καπνεμπόρους, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἕνωσιν κάθε συνεταιρισμὸς θὰ ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ 1 ἢ 2 δικούς του ἀντιπροσώπους καὶ θὰ πουλήσουμε τότε ὅλοι μαζί. Ὅταν δὲ ἡ Ἕνωσις ἔχει 500 χιλ. δκὰδ. καπνοῦ, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ πολὺ μεγάλης ποσότητος θὰ μπορέσῃ νὰ φέρῃ ἀντιπροσώπους διαφόρων ἐταιρειῶν διὰ τὴν ἀγορά του. Καὶ τὸ κάτω-κάτω ἐπειδὴ ἡ Ἕνωσις θὰ ἔχε προσωπικὸν μορφωμένον θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ στείλῃ καὶ εἰς τοὺς τόπους τῆς καταναλώσεως.

Ἐπειδὴ δὲ ἴσως ὑπάρξουν καὶ μερικοὶ φιλόπτωχοι γιὰ τὴν διαχείριαν τῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν συνεταιρισμῶν ἐν τούτοις πρέπει νὰ εἶναι ἀπολύτως ἤσυχοι, διότι ἐκτὸς πὼ κάθε συνεταιρισμὸς καὶ κάθε ἕνωσις ἔχει ἐπιτροπὴν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐκλέγουν οἱ ἴδιοι οἱ συνεταίροι γιὰ νὰ παρακολουθῇ καὶ ἐξελέγχῃ τὸ ἔργασίας τούτων, ἔχει καὶ τὸ Κράτος ποὺ ἔρχεται καὶ σᾶς λέγει νὰ ἑνωθῆτε σὲ συνεταιρισμούς, ἔχει λέγομεν καὶ τὸ Κράτος λόγια τὰ μέτρα του. Δηλαδὴ ἔχει ὁ παλλήλους, οἱ ὁποῖοι ἐπιβλέπουν, ἐπιθεωροῦν καὶ ἐξελέγχουν τοὺς συνεταιρισμούς. Ἔχει τοὺς ἐπόπτας καὶ Ἐπιθεωρητὰς τῶν συνεταιρισμῶν.

Ἐπίσης εἶνε δυνατὸν μερικοὶ ὀπισθοδρομικοὶ νὰ εἴπουν ὅτι αὐτὰ γίνονται ἀλλοῦ, ἐδῶ δὲν μπορεῖ νὰ γίνουν. Αὐτοὺς μὴ τοὺς λογαριάζετε. Εἶνε ἀνθρωποι ὅμως τῆς προόδου καὶ μὲ στενὰς ἀντιλήψεις καὶ πέστε τους ὅτι ἄλλοὶ ποὺ ἔγιναν, οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι μὲ περικεφαλαία, εἶναι καὶ κεῖνοι σὰν καὶ μᾶς καὶ ἴσως δὶγτερον μορφωμένοι.

Αὐτὸς καὶ μόνον αὐτὸς εἶνε ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον μπορῶμε νὰ ἐχγιντώσωμε ἀπὸ τὰ νύχια τῶν ἐκμεταλλευτῶν μας.

***Καπνοπαραγωγοί ἐνωθῆτε καὶ ὀργανωθῆτε.*** Ἀνοίξετε τὰ μάτια σας καὶ δῆτε τί γίνεται στὸ ἄλλο κόσμο. Στὴν αὐτὴν κατάστασιν καὶ εἰς ἀκόμη χειροτέραν εὑρίσκοντο καὶ οἱ σταφιδοπαραγωγοί. Ἀλλ' ἠνώθησαν σὲ συνεταιρισμοὺς ἀπὸ τοῦ 1914 καὶ κατόρθωσαν σὲ ἐλάχιστο χρόνο νὰ ἔχουν τὸν χρυσοῦν αἰῶνα. Καὶ ἐκεῖ οἱ πολλοὶ εἰργάζοντ' γιὰ τοὺς ὀλίγους; Ἀλλ' ἀπὸ τότε ποὺ ἐνώθησαν σὲ συνεταιρισμοὺς ἐργάζονται γιὰ τὸν ἑαυτόν τους. Αὐτοὺς τοὺς φέρομεν ὡς παράδειγμα, διότι πρῶτα αὐτοὶ ἤρχισαν νὰ στέλλουν τὴν σταφίδα τους ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀμερικὴν καὶ Ἀγγλίαν καὶ κατόπιν καὶ οἱ παραγωγοὶ ἄλλων προϊόντων. Ὅταν οἱ γεωργοὶ ἐνώθησαν κατώρθωσαν νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὰ δόντια τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ.

***Καπνοπαραγωγοί*** συνέλθετε ἀπὸ τὴν καπνοπιρὰ καὶ τὴ μοιρολατρεία ποὺ σᾶ, δέρνει.. Μιμηθῆτε τοὺς προσδευτικοὺς καπνίκους τοῦ Μεσοτόπου, οἱ ὁποῖοι προτίθενται νὰ πωλήσουν τὸ καπνό τους διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ των. Βέβαια καὶ αὐτοὶ μόνοι των δὲν θὰ μπορέσουν νὰ χτυπήσουν τὸ κακὸ κατακέφαλα. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς μιμηθῶμεν ὅλοι μας καὶ τότε τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀπολύτως ἐξασφαλισμένον.

***Καπνοπαραγωγοὶ μὴ νηθῆτε καὶ ἐνωθῆτε*** σὲ συνεταιρισμούς, διότι μόνον ἔτσι θὰ μπορέσετε νὰ πουλήσετε τὸν καπνόν σας σὲ τιμὴ ποῦ θὰ σᾶς ἐπιτρέπῃ νὰ ζήσητε καὶ σεῖς σὰν ἄνθρωποι καὶ νὰ μπορέσητε νὰ καλλιεργήσητε, ἀφ' οὗ ἔχετε ἐξασφαλισμένα δάνεια, χωρὶς νὰ πουλήσητε τὸ καπνό σας.

Οἱ κάτοικοι κάθε χωριοῦ ὀφείλουν νὰ σηκώσουν καὶ ἀπὸ μιὰ σημαία ἀνταρσίας κατὰ τῶν ὀλίγων ἐκμεταλλευτῶν καὶ νὰ κάμουν τὸν συνεταιρισμὸν τους ὄχι βέβαια γιὰ νὰ δημιουργήσουν ζητήματα τὴν πολιτεία, ὅπως ἄλλοι, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὴν βοηθήσουν, διότι ἡ εὐημερία ἡ δικήσας εἶνε καὶ εὐημερία αὐτῆς.

Τὰ λόγια αὐτὰ εἶναι λόγια ὄχι ἄφρος ἀλλὰ πείρας βγαλμένης ἀπὸ πολλοὺς συνεταιρισμούς. Ἂν δὲ ὑπάρξουν μεσῖται κ' ἔμποροι καὶ θελήσουν νὰ ἀντενεργήσουν καταγγέλλετ τους διότι ἡ Πολιτεία τοὺς συμφεροντολόγους ἀντιδρᾶντας κατὰ τῶν συνεταιρισμῶν εἰς τοὺς ὁποίους τὸ Κράτος παρέχει τόσας εὐκολίας καὶ διὰ τοὺς ὁποίους τόσα καὶ τόσα ἔξοδεύει, τοὺς τιμωρεῖ.

Αὐτὸς ἐν ὀλίγοις εἶναι ὁ τρόπος καὶ τὸ

# ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Τὸ 1923 ἐμπῆκε καν νικώτατα. Σύμφωνα μὲ τὴν πατροπαράδοτη ἔθιμουσια. Χειραγωγημένο ἀπὸ τὸν ἐκ Καισαρείας Ἅγιο Β[illegible]σίλη ποὺ βαστᾶ στὸ χέρι του ραβδ., χαρτί καὶ καλαμάρι..

Ἔτσι ἐφθάσαμε ἕως τὶς 15 Φεβρουαρίου ὁπότε ξεφυτρώνει μὲ ἕνα σάλτο τεράστιο εὑρεθήκαμε στὴν 1ην Μαρτίου, δηλαδὴ 13 ὁλάκαιρες μέρες μπροστά.

Ἀλλαγὴ ἡμερολογίου, μᾶς εἶπαν. Γιατί ὅμως;

Ἕως τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἴχαμε τὸ Ἰουλιανὸ ἡμερολόγιο. Τὸ ἡμερολόγιο ἐκεῖνο φαλτσάριζε ὅπως ἀκριβῶς ἕνα ρολόγι ποὺ πηγαίνει πίσω. Σύμφωνα μὲ τοὺς ἀστρονομικοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ Γῆ γιὰ νὰ φέρει μιὰ βόλτα ὁλόγυρα στὸν Ἥλιο ἐχρειαζότανε 365 μέρες καὶ 6 ὧρες.

Δηλαδὴ ἕνα χρόνο καὶ 6 ὧρες ἀκόμη.

Τὸ χρόνο τον λογαριάζουμε φυσικὰ πὼς ἔχει μονάχα 365 μέρες. Ἀλλὰ τότε τί γινότανε ὅταν σὲ κάθε χρόνο ἀφήναμε ἔξω ὁλάκαιρες 6 ὧρες; Εἶνε φανερὸ ὅτι κάθε 4 χρόνια ἔμεινε ἔξω μία ἡμέρα. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, γιὰ νὰ ἀναπληρώνεται ὁ χαμένος αὐτὸς χρόνος κάθε 4 χρόνια ὁ Φεβρουάριος ἔπερνε καὶ μιὰ μέρα περισσότερη καὶ ὁ χρόνος αὐτὸς ἐλεγότανε δίσεκτος.

Μὲ αὐτὸ τὸ λογαριασμὸ ἐβάδιζε ἕως πέρυσι τὸ Φεβρουάριο τὸ Ἡμερολόγιο μας. Τὸ Ἰουλιανό,

Τὸ ζήτημα ὅμως εἶνε πὼς αὐτὸς ὁ λογαριασμὸς δὲν ἦτανε πολὺ σωστός.

Μετὰ τὸ 1500, στὸν καιρὸ τοῦ Πάπα Γρηγορίου, οἱ ἀστρονόμοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀπέδειξαν ὅτι κάθε χρόνος ἔχει 365 μέρες καὶ ὄχι 6 ὧρες σωστές ἀλλὰ κάτι ὀλιγώτερο ἀπὸ 6 ὧρες.

Ἀπὸ τὸ λάθος αὐτὸ προέκυψεν ὅτι τὸ Ἰουλιανὸ Ἡμερολόγιο ἕως τότε εἶχε τραβηχτεῖ μπροστὰ κατὰ 12 ἡμέρες.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Πάπα οἱ Δυτικοὶ τὶς ἔβγαλαν τότε τὶς μέρες αὐτὲς ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο. Ἡμεῖς ὅμως ἐξακολουθήσαμε τὸ παλιὸ σύστημα καὶ ἔτσι εἴχαμε διαφορὰ 12 ἡμερῶν μεταξὺ τῶν δυὸ ἡμερολογίων τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ δικοῦ μας καὶ τοῦ Γρηγοριανοῦ τῶν Δυτικῶν

Ἐδημιουργήθηκε ὅμως ἕνα ἄλλο ζήτημα γιὰ τοὺς Δυτικούς. Ἕως τότε κάθε 4 χρόνια προσετίθετο μιὰ ἡμέρα σύμφωνα μὲ τὸν λογαριασμὸ τῶν 6 ὡρῶν. Σύμφωνα ὅμως μὲ τοὺς νέους ἀκριβεστέρους ὑπολογισμοὺς ἔπρεπε νὰ προστίθεται κάτι λιγώτερο ἀπὸ 1 μέρα.

Εὑρέθηκε ὅτι ἡ διαφορὰ αὐτὴ τῆς ἐπὶ πλέον προσθήκης ἔφερνε σὲ κάθε 300 χρόνια μιὰ ὁλόκληρη μέρα. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἦτανε δύσκολο ἢ μᾶλλον ἀδύνατο νὰ προσθέτουν σὲ κάθε 4 χρόνια μερικὲς ὧρες μονάχα γιὰ νὰ συμπληρώνεται ὁ ἀκριβὴς χρόνος, οἱ Δυτικοὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ σύστημα τῆς προσθήκης μιᾶς ἡμέρας σὲ κάθε 4 χρόνια μὲ τὴ διαφορὰ ὅμως σὲ κάθε 300 χρόνια νὰ ἀφαιροῦν 1 ἡμέρα γιὰ νὰ ἐπανέρχονται στὸ σωστὸ λογαριασμό.

Μετὰ 300 χρόνια λοιπόν, δηλαδὴ τὸ ἔτος 1900 ἀφῄρεσαν μιὰ μέρα. Ἔτσι ἐφ' ἕως τὸ 1900 εἴχαμε διαφορὰ μαζί τους 12 ἡμερῶν μὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς μιᾶς ἡμέρας ποὺ ἔκαναν, οἱ μέρες ἔγιναν 13.

Ἡ διαφορὰ αὐτὴ ἦτανε σπουδαία. Εἶνε φανερὸ πὼς ἐὰν ἐξακολουθούσαμε ἐπ' ἄπειρον νὰ διατηροῦμε τὸ Ἰουλιανὸ σύστημα, κάθε 300 χρόνια θὰ ἐμέναμε καὶ 1 ἡμέρα πίσω καὶ ἔτσι μὲ τὸ πέρασμα τῶν αἰώνων οἱ μέρες θὰ γινότανε μῆνες καὶ θὰ ἐρχότανε καιρὸς ποὺ ἐφ' ἡμεῖς θὰ εἴχαμε χειμῶνα καὶ χιόνια καὶ πάγους τὸ ἡμερολόγιό μας θὰ μᾶς ἔδειχνε Ἰούλιο!

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἡ Ἐπανάστασις ἐσκέφθηκε πὼς ἡ ἀλλαγὴ ἔπρεπε νὰ γίνει. Καὶ ἔγινε μὲ τὸ περσινὸ σάλτο τοῦ Φεβρουαρίου. Ἐβγάλαμε 13 μέρες καὶ ἤρθαμε στὸ λογαριασμό. Σὲ μᾶς ὅμως ἐδημιουργήθηκε ἕνα ἄλλο ζήτημα. Τὸ ἑορτολόγιο.

Τί ἔπρεπε νὰ γίνει; Φυσικὰ τὸ μόνο λογικὸ θὰ ἦτανε νὰ ξεπηδούσαμε γενναῖα μερικὲς ἑορτὲς καὶ νὰ ἐβαδίζαμε σύμφωνα μὲ τὸ ἡμερολόγιό μας.

Ἀλλὰ τὸ ράσο τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ τὸ ἀποφασίσει δὲν τ' ἀποφάσισε ἀκόμα. Ἔτσι μᾶς ἔφερε στὸ σημερινὸ γελοῖο κατάντημα νὰ γιορτάζουμε φέτος τὴν πρωτοχρονιά πριν ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα Χριστούγεννα καὶ χωρισμένη ἀπὸ τὸν ἀχώριστό της Ἅγιο Βασίλη.

Ἂς ὄψεται λοιπὸν τὸ βραδυνούστατον ράσο γιὰ τὴν οἰκτρὴ αὐτὴ παραφωνία τῆς ἐποχῆς.

---

μέσον ποὺ θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν καπνοκαλλιέργειαν. Ἂν δὲ δὲν εἰσακουσθῶμεν σᾶς τονίζομεν ὅτι ἡ καπνοκαλλιέργεια δὲν μπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ. Ἡμεῖς κρούομεν τὸν κώδωνα τοῦ θανάτου τῆς καπνοκαλλιεργείας Σκεφθῆτε καὶ πράξατε ἐφ' ὅσον ἀκόμη εἶναι καιρός.

*Συνεταιριστής*

# ΠΕΝΘΗ

*Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη χθὲς ἐν μέσῳ πολλῶν ἐνδείξεων τιμῆς ἐκ μέρους τῆς Μυτιληναϊκῆς Κοινωνίας ὁ* **Ἀθανάσιος Ξ. Καραπαναγιώτης** *πατὴρ τοῦ φίλου πληρεξουσίου Λέσβου κ. Βύρωνος Καραπαναγιώτου.*

*Ὁ «Ἐλ. Λόγος» συλλυπούμενος τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος διαβιβάζει ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις διαμένοντα πληρεξούσιον υἱὸν τὴν συμπάθειάν του, καὶ εὔχεται εἰς τὸν ἀείμνηστον θανόντα τὴν μνήμην αἰωνίαν.*

# ΤΟΠΙΚΑ

**— Πρωτοχρονιά**

Ξημέρωμα ἄθλιον! Ἕνα λεπτὸν χιονόβροχο, σχεδὸν ἀόρατον διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, πέφτει ἀπὸ τὸν συννεφιασμένον οὐρανόν. Ἡμέρα μελαγχολική. Ὁ κόσμος ἐπιδίδεται δραστηρίως εἰς τὴν ἐργασίαν του, παρὰ τὰς ἀπαγορευτικὰς διαταγὰς καὶ τὰ ἐπίσημα προγράμματα περὶ ἑορτασμοῦ τῆς ἡμέρας. Τὰ καταστήματα ἀπὸ πρωΐας ὀρθάνοικτα περιμένουν τοὺς πελάτας των. Τὸ μπακαλόπαιδο μπροστὰ εἰς τὰ παστοβάρελα τρίβει τὰς χεῖρας του καὶ περιμένει. Ὁ ζαρζαβατζῆς τακτοποιεῖ τὰ κοκκινογούλιά του καὶ τὰ σπανάκια. Ὁ χασάπης ἐπίσης. Δὲν διακρίνεται πουθενὰ τὸ βαραγκωμένον πορτοκάλι, σύμβολον τῆς ἡμέρας. Οὔτε χαιρετηστήριος ἦχος λατέρνας ἀκούεται πουθενά.

Οἱ διαβάται ἀνταλλάσσουν τὴν στερεότυπον καλημέραν καὶ τίποτε περισσότερον. Κάποιος, κάποιον σταματᾶ καὶ τοῦ δίνει τὸ χέρι.

— Χρόνια πολλά, Μιλτιάδη.

Ὁ ἄλλος μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες τοῦ γυρίζει τὴ ράχη μειδιῶν εἰρωνικῶς.

— Ἄντε, μωρέ, λεῖψε με! Εἶσαι μὲ τὰ καλά σου!

Διακρίνονται μερικοὶ ἄνθρωποι πλέον κατηφεῖς τοῦ συνήθους. Ἀσφαλῶς θὰ εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι ὀνειροπολοῦντες τὸν 13ον μισθόν. Δύο τύποι, χαρακτηριστικοὶ τῆς ἡμέρας, ὁ σκουπιδιάρης καὶ ὁ φανοκόρος οὔτε αὐτοὶ κἂν δὲν ἐσκέφθησαν νὰ ἐκστρατεύσουν διὰ τὸ πρωτοχρονιάτικο μπαξίσι.

Εἰς τὰ κουρεῖα οἱ πελάται εἰσβάλλουν χωρὶς κίνδυνον ἐπιθέσεως. Ὁ κλασσικὸς μπερμπέρικος δίσκος δὲν κατέβηκεν ἀπὸ τὸ ράφι του, συνοδευόμενον ἀπὸ τὴν ἀπαραίτητον κολωνοπουλάλαν. Καὶ ἐν τούτοις ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι Πρωτοχρονιά!! Ἂς τὸ πιστεύσωμεν καὶ ἄς μὴ τὸ πιστεύσωμεν.

**— Δοξολογία Πρωτοχρονιάτικη**

Ἐτελέσθη σήμερον εἰς τὸν Μητροπολιτικόν μας ναόν, ἡ προγραμματικὴ δοξολογία. Ἐχοροστάτησεν ὁ Μητροπολίτης καὶ παρέστησαν αἱ ἀρχαί, οἱ πρόξενοι, καὶ τὰ λογῆς λογῆς προεδρεῖα. Ὁ καθηγητὴς κ. Σταματάκης ἐξεφώνησε λόγον κατάλληλον.

Ὁμὰς περιέργων ἐτίμησε τὴν τελετὴν καὶ μερικὲς γυναικοῦλες, ὅσες, δὲν κατεγίνοντο μὲ τὴν ζύμωσιν τῶν φινικίων των καὶ εἶχον νὰ διαθέσουν καιρόν.

Οἱ παρεστῶτες, διηπόρησαν διὰ τὸ φαινόμενον. Καὶ ἐπίστευσαν ὅτι καμμία δύναμις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ, τὴν λατρείαν τῶν ἐθίμων του.

**— Θῦμα δυστυχὲς τῆς νοσηρᾶς μας ἐποχῆς**

Χθὲς τὸ πρωῒ ἕνας νεαρός, μόλις 17ετὴς γυμνασιόπαις, ὁ Σταῦρος Χ" Λαμπρου ἐκ Μυστεγνῶν, ἀποφασίσας ἕνα πέρασμα τον μέχρι Χάλικος τον ἐτελείωσε μαζὶ μὲ τὴν ζωήν του. Ὁ δυστυχὴς νέος εὑρέθηκε μὲ σφαῖραν περιστρόφου τὸ, ἀγνωστον διὰ τινας λόγους, φλεγόμενον κρανίον του καὶ ἐξηπλώθη ἄπνους ἐπὶ τῆς πρασίνης χλόης.

Εἰς τὸ σπίτι του εὑρέθη ἕνα σημείωμα πρὸς φίλον συμμαθητήν του, μὲ τὸ ὁποῖον τὸ δυστυχισμένο παιδὶ ἐφρόντιζε νὰ τοῦ στείλει τὰς εὐχάς του γιὰ τὴν Πρωτοχρονιὰν καὶ τά . . . . τελευταῖα φιλιά του.

Ἡ ἀνάκρισις ἀκόμη δὲν ἠμπόρεσε νὰ συμπεράνῃ τίποτε ἐπὶ τῶν αἰτίων ποὺ ἐπροκάλεσαν τὸν θάνατον τοῦ παιδός.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ Ἔρως δὲν ἔχει χωμένην τὴν οὐράν του. Αὐτὸ εἶνε βέβαιον.

**— Γαϊδούρι ἀδέσποτον ζητεῖ τὸν κύριόν του**

Συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀστυν. ὀργάνων τοῦ Α'. τμήματος γαϊδοῦρι ἀδέσποτον περιπλανώμενον μακαρίως ἐν μέσῃ ἀγορᾷ. Τὸ γαϊδοῦρι ἔχει χρῶμα μαῦρον, ἔχει κοιλίαν λευκήν, ἔχει ἀνάστημα μέτριον καὶ φωνὴν . . . θὰ ἔχει ἀσφαλῶς ὑψίαν.

Φιλοξενεῖται εἰς τὸ πανδοχεῖον τοῦ Παναγ. Τζάκου καὶ παρακαλεῖ τον κύριόν του νὰ τὸ παραλάβῃ ἀφ' οὗ ἐξοφλήσῃ ἕνα μικρὸν λογαριασμὸν ἐξόδων διατροφῆς κ. τ. λ.

**— Μικροὶ μέν, ἀλλά . . . ξεφτέρια**

Κατόπιν ἐπιδοθείσης μηνύσεως συνελήφθησαν ὁ 14ετὴς Εὐάγγ. Τραγάνης καὶ 16ετὴς Παν. Σιδερῆς, ὡς ἐξασκοῦντες εὐδοκίμως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κλέπτου.

**— Παρ' ὀλίγον τὸν ἐπετσόκοβε**

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα αὐτοκίνητον φέρον τὸν ἀριθμὸν 4445 καὶ ὁδηγούμενον ἀπὸ τὸν δημιον Πέτρον Ἀνδριώτην, παρέσυρεν ὑπὸ τοὺς τροχοὺς του τὸν 13ετῆ παῖδα Σῖμον Βαλάκην καὶ τὸν ἐστραπατσαρισεν ὄχι πολὺ σοβαρῶς. Ὁ τραυματίας παῖς μετεφέρθη ὅπως νοσηλευθῇ ἀπὸ τὸν κ. Δούκαρον, ὁ δὲ ἀπρόσεκτος σωφὲρ ὅπως λάβῃ τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀπροσεξίας του διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ.

**— Ἡ ἑορτὴ τοῦ κ. Βενιζέλου στὴν Πέτρα**

Μᾶς γράφουν ἐκ Πέτρας ὅτι κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ κ. Βενιζέλου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐστάλησαν καὶ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος, τῶν ἐφέδρων, καὶ τῆς Λέσχης «Ἕνωσις».

**— Ἡ χθεσινὴ τοῦ Θεάτρου μας**

Ἐνώπιον βιοθέτου . . . ἀρσενικοῦ ἀκροατηρίου ἀπόζοντος τραγίλαν, κατὰ Μυριβήλιον χαρακτηρισμόν, ἐπαίχθη χθὲς ἡ *Μέλισσα ἡ ἑταίρα* τοῦ Δημητρακοπούλου. Μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν θεατῶν, διεκρίνοντο διακεκριμένοι ἰατροὶ ἐπιστήμονες ποιοῦντες ἀνατομίαν ἐπὶ τῶν γυμνῶν ἄνω καὶ κάτω ἄκρων τῶν κινουμένων ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμιγύμνων ἀγαλμάτων.

Γηραιὸς κύριος ἐνδιαιτώμενος εἰς ἕνα Φιλανθρωπικόν μας κατάστημα καὶ φέρον πῖλον Ρούσσικον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἀπεθαύμαζε τὰς σωματικὰς καλλονάς, ἀπὸ τῶν πρώτων καθισμάτων τῆς διακεκριμένης, χρησιμοποιῶν μεγίστης ἐντάσεως . . . τηλεσκόπιον!

Ἕτερος κύριος, παίζων ἀπὸ καιροῦ τὸν ἐργένικον ρόλον εὐθύμου βιβὲρ καὶ τελευταίως ἐπιδείξας κλίσιν πρὸς τὸ δημοσιογραφεῖν, ἔσουλα σάριζε διαρκῶς μεταξὺ τῶν καθισμάτων, περιορῶν τὸ λοιπὸν ἀκροατήριον μὲ ὕφος τουλάχιστον ἀρχιδουκικόν. Ὡμοίαζε μὲ μανδρόσκυλον ἕτοιμον νὰ ὁρμήσῃ ἐπὶ τῶν ἀμνάδων τῆς σκηνῆς . . . .

Ἄλλος, διεκδικῶν κατὰ τὸ ἀνάστημα τὸ ὕψος νεαρᾶς κυπαρίσσου, ἐθεώθη σκουπίζων διαρκῶς τὰ ρέοντα.... σάλια του, πρὸ τοῦ γαργαλιστικοῦ θεάματος τῆς σκηνῆς, τὸ ὁποῖον ὁσάκις ὑπερέβαινε τὰ ὅρια τῆς συνήθους τροπῆς, ὑπεδέχετο τὸ κοινὸν μὲ βρυχηθμοὺς ἐνδομύχου ἀγαλλιάσεως.

Συνέβη μάλιστα νὰ μπιζαρισθῇ μία περικοπὴ τοῦ ἔργου ἐκτυλισσομένη ὁλόγυρα ἀπὸ μίαν πολὺ ἄσεμνον κίνησιν τὴν ὁποίαν συνηθίζουν οἱ Ρωμιοί, ὁσάκις θέλουν νὰ ἐκδηλώσουν τὸν ζεμανφουτισμόν των.

**— Ἀφίξεις αἰχμαλώτων**

Ἀφίχθησαν χθὲς διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀντιγόνη» οἱ κάτωθι αἰχμάλωτοι:

Καμναρᾶ; Νικόλαος Ὑψηλομέτωπος, Ρημάδης Κωνστ. Ἀλατσᾶτα, Βασίλης Σπυρ. Αἰβαλῆ, Γιανναρᾶ; Εὐστρ. Πλωμάρι, Σιδέρης Παναγ. Πλωμάρι, Σκῶλος Ἰωάν. Πλωμάρι, Βελονᾶ; Χαράλ. Σκούταρο, Βεργωτὴς Χαράλ. Πολυχνίτος Κυκμᾶ; Σωκρ. Πολυχνίτος, Στέλιος Πετρέλλης Μυτιλήνη, Κουμπάρος Ἀντ. Ἴππιος, Κομνηνάκα; Ἀριστ. Ἁγία Παρασκευή, Κακουρὲς Κωνστ. Ἄξαρι, Σοφιανὸς Ἀλέξ. Πληγώνη, Δημητριάδη; Μιχ. Μυτιλήνη, Μανιτόγλου Ἀνεστ. Φῶκαι, Λαζάρου Βασίλ. Αἰβαλή.

**ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ**

*Κύριε Διευθυντά*

Καλὰ τὰ λέει ὁ χτεσινὸς «Ἐλ. Λόγος» γιὰ τὸ δημοκρατικὸ ἀγῶνα ποὺ γίνεται (;) γύρω μας. Καὶ τὰ λέει πολὺ σωστὰ καὶ πολὺ σταράτα. Ἀκούσαμε μιὰν ἀγέλη προσκυνημένους ποὺ ντους νὰ μᾶς βεβαιώνουν μὲ τίς φημερίδες τους καὶ μὲ τὰ βραχνιασμένα τους πατριωτικὰ λαρύγγια πὼς δὲ ζοῦν καὶ δὲν ἀνεσαίνουν παρὰ γιὰ νὰ ξαπλώσουν τὴ δημοκρατικὴ ἰδέα στὸν τόπο μας. Μὰ ποῦ ντους; τώρα; Ποῦ ναι ἡ ἐργασία τους, ἡ διαφωτιστικὴ ἀνάμεσα στὸν ἀμαθῆ λαό; Ποῦ ναι ἡ διδασκαλία τους, ἡ σοφή; Ποῦ ναι ὁ ἀγῶνας τους, γιὰ νὰ μάθουνε τὸν κόσμο πὼς δημοκρατία δὲ θὰ πεῖ νὰ φύγει τὸ σοῖ τοῦ Κωσταντίνου μοναχὰ μὰ καὶ κάθε σοῖ ἀνεύθυνου μαχαραγιᾶ ποὺ τὸ μόνο δικαιολογητικό του γιὰ τὴν ἀνεύθυνη διάθεση τῶν τυχῶν ἑνὸς λαοῦ εἶνε πὼς βρέθηκε μὲς τὴν ὠδήκη μιᾶς «βασιλόσσης μητρός»; Ποῦ νε ἐκεῖνοι οἱ γεροι πόντοι γιὰ νὰ δασκαλέψουνε στὸν κόσμο τὴν ἀλήθεια τὴ δημοκρατική, καὶ νὰ τὸν μάθουνε νἄναι «ελεύτερος πολίτη», συνειδητὸ μόριο τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς κοινοτικῆς ὁλότητας, ὂν αὐθύπαρκτο καὶ συνελεύθερο καὶ συνυπεύθυνο μὲ τἆλλα κοινωνικὰ ὄντα; Ποῦ ντοι οἱ βραχνιασμένοι κράχτες τοῦ ξυλένιου Δ κεφαλ. ίου μετὰ καὶ ἄνευ ἀγκύρας; Πέρασε μήπως ὁ ὑπερδημοκρατικὸς ὀργασμός τους ἀμέσως μετὰ τὸ μέτρημα τῶν ψήφων; Κλώτσισαν τὴν καημένη τὴ Δημοκρατεία γιατὶ δὲν τοὺς ἔδωκε τὴ βουλευτικὴ παλαμίδα; Καλὰ νὰ τῆς κάνουν τῆς ἀχάριστης. Ἐμεῖς μάλιστα προτείνομε νὰ τῆς κάνουνε καὶ χειρότερα ποὺ τῆς ἀξίζουνε. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ μανισμένοι ἐραστές, νὰ γυρίσουνε πίσω στὰ παλιά τους μεράκια καὶ νὰ ξαναγίνουν Κωσταντινικοὶ σαντὲ μαῦροι, ἡμίμαυροι, γκρίζοι, καφὲ ὁλαί, γκρι-σουρί, καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἀποχρώσεων ποὺ εἶχαν πρὶν ἀποφασίσουν νὰ βάλουνε χάλκη στὴ Μυτιλήνη.

Λεσβιακὲ λαέ. Πρόσεχε. Μελέτα. Σημείωνε. Καὶ δὲ θὰ βγεῖς ζημιωμένος.

*ὁ Ὑποκόπανος*

***

**Ἐκλογικά**

*Κύριε Διευθυντὰ τοῦ «Ἐλ. Λόγου»,*

*Μετ' ἐκπλήξεως παρετήρησα ὅτι εἰς τὰ δημοσιευθέντα ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν, φέρεται ὁ φίλος κ. Δ. Σάββας ὡς λαβὼν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως Δήμου Πλωμαρίου 2135 ψήφους ἀντὶ τῶν πραγματικῶν 2435.*

*Κατ' ἀρχὰς ἐνόμιζον ὅτι πρόκειται περὶ ἀθροιστικοῦ λάθους. Ἐξετάσας ὅμως τὰ σχετικὰ πρακτικὰ τοῦ ἐκλογικοῦ τμήματος Ἀκρασίου, παρετήρησα ὅτι ἐκ προφανοῦς λάθους ἔχει ἀναγραφῆ ἐν αὐτοῖς ὅτι ἔλαβεν ὁ κ. Σάββας εἰς τὸ ναὶ 22 καὶ εἰς τὸ ὄχι 320, ἐνῷ τὸ πραγματικὸν ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι ἔλαβεν εἰς τὸ ναὶ 320 καὶ εἰς τὸ ὄχι 22. Ἐγράφησαν δηλαδὴ οἱ ἀριθμοὶ ἀντιστρόφως.*

*Θεωρῶ δθεν ὑποχρέωσίν μου νὰ δημοσιεύσω τὴν παροῦσαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.*

Πλωμάριον 28 Δεκεμ. 1923.

Μετὰ πολλῆς τιμῆς

Μ. ΛΑΙΛΙΟΣ

*Πληρεξούσιος Λέσβου*

# 1924

**Ὁ «Ἐλ. Λόγος» εὔχεται εἰς τοὺς συνεργάτας, συνδρομητάς, ἀναγνώστας καὶ φίλους του, εὐτυχέστερον τὸ νέον ἔτος ἀπὸ ὅλα τὰ περασμένα.**

# ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

**Ἀριθ. 6837 ΑΘΗΝΑΙ 1 Ἰανουαρίου, ὥρα 9**

**Ἡ στάσις τῶν Δημοκρατικῶν Φιλελευθέρων**

Οἱ Φιλελεύθεροι Δημοκρατικοὶ συσκεφθέντες ἀπεφάσισαν ὅπως κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εἰσηγηθοῦν πρότασιν [illegible] πτώσεως τῆς δυναστείας τοῦ Γεωργίου.

**Καὶ οἱ Δημοκρατικοὶ**

Εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν κατέληξαν καὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν.

**Ἡ πρώτη συνεδρία**

Ἡ πρώτη συνεδρία τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὡρίσθη διὰ τὴν Τετάρτην. Ὁ κ. Πλαστήρας θὰ ἐκφωνήσῃ τὸν Ἐπαναστατικὸν λόγον, κάμνων τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπαναστάσεως.

**Ἡ ἄφιξις τοῦ Βενιζέλου**

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναμένεται νὰ φθάσῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ τὴν ἐρχομένην Πέμπτην.

**Διάλυσις...**

Τὰ γραφεῖα τῆς Ἐπαναστάσεως διαλύονται κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως.

**Ἀπέπτη ὁ 13ος μισθός**

Ἀπεφασίσθη ὅπως προκαταβληθῇ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ τοῦ Ἰανουαρίου χάριν τῶν ἑορτῶν.

**Τὸ ἐνοικιοστάσιον**

Ἀνεστάλη ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου περὶ Ἐνοικιοστασίου. Λόγῳ τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ λαοῦ τὸ ζήτημα παρεπέμφθη ὅπως ἐξετασθῇ ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

**Ἡ «Ματὲν» πληροφορεῖται . . . . .**

Ἡ Παρισινὴ «Ματὲν» πληροφορεῖται ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐξεδήλωσεν ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν του καθ' ὅσον φοβεῖται ἀπειθαρχίαν ἐκ μέρους τῶν διαφόρων κομματικῶν ὁμάδων.

**Ἐπισκέψεις Πρεσβευτῶν**

Σήμερον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Πρωτοχρονιᾶς, οἱ Πρεσβευταὶ θὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν Ἀντιβασιλέα.

Μ. ΡΟΔΑΣ

**— Προσφοραὶ**

Οἱ ἀδελφοὶ κ. Πίνδαρος καὶ Μίλτος Φραντζῆς προσέφερον εἰς τὸ Ἄσυλον Παιδὸς δραχμὰς 100 εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ των Σταύρου. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκφράζει θερμὰς εὐχαριστίας.

**— Κάρβουνα**

Εἰς τὸ ἐλαιοτριβεῖον Ἀθανασιάδου πωλοῦνται κάρβουνα καθαρώτατα, λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

**— Διὰ τοὺς ἐμπορευομένους**

Εὐχαρίστως ἐπληροφορήθημεν τὴν σύστασιν Γραφείου ἐν Καβάλᾳ τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶνε οἱ ἐκτελωνισμοὶ ἐμπορευμάτων Προμήθειαι καὶ ἀντιπροσωπεῖαι. Τὸ Γραφεῖον τοῦ συνεστήθη ὑπὸ τοῦ φίλου καὶ γνωστοῦ ἐν Λέσβῳ συμπατριώτου μας κ. Κωνστ. Χατζηγιάννη παραιτηθέντος ἐκ τῆς Τελωνειακῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ κ. Ἀλ. Βορεοπούλου τέως ἐκτελωνιστοῦ παρὰ τῷ Τελωνείῳ Κωνπόλεως. — Πιστεύομεν ὅτι οἱ συναλλασσόμενοι μετὰ τῆς Καβάλλας πατριῶται θὰ περιβάλωσιν τὸ Γραφεῖον τοῦτο διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης, καὶ προτιμήσεώς των καθόσον καὶ τὰ συμφέροντα των θέλουσι δεόντως ἐξυπηρετηθῇ καὶ τὸν ἐκ τῶν ἱδρυτῶν πατριώτην μας, ὁ ὁποῖος τόσον γνωστὸς τυγχάνει παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ νήσῳ, θέλουσιν ὑποστηρίξει.

**Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα Μυτιλήνης**

Τὸν χθὲς κηδευθέντα σεβαστὸν συμπολίτην Ἀθανάσιον Ξ. Καραπαναγιώτη οἱ [illegible] του ἐνέγραψεν Εὐεργέτην τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων.

Ἡ Ἐφορία ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην της.

Μυτιλήνῃ τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1924.

*Ἡ Ἐφορία*

**ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ**

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον πατέρα καὶ ἀδελφὸν

**Ἀθανάσιον Ξ. Καραπαναγιώτην**

θανόντα αἰφνιδίως χθὲς ἐκηδεύσαμεν σήμερον.

Μυτιλήνῃ τῇ 31 Δεκεμβρίου 1923.

*ἡ σύζυγος*
*τὰ τέκνα*
*ὁ ἀδελφός*


**ΘΕΑΤΡΟ «ΣΑΠΦΩ»**

Ἀπόψε ὑπὸ τοῦ θιάσου θὰ παιχθῇ τὸ ἔξοχον δραματικὸν ἔργον εἰς 4 πράξεις διὰ πρώτην φορὰν «Ἐπίσκοπο καὶ Σιδηρόδρομον» τὰ «Παναθήναια» μὲ 8 νέας σκηνάς. Προσεχῶς «Οἰδίπους Τύραννος».

**«ΑΛΚΑΙΟΣ»**

Ἀπόψε πρωτεμφανίσθητε καὶ πάλιν ὅλοι γιὰ τὴν *Οἰκογενειακὴ Συγκέντρωση* ὅπου θὰ προβληθεῖ τὸ νέο δραματικὸ ἔργο τοῦ Διασήμου Συγγραφέως Ἀλ Δουμᾶ «*Ὁ ἠθοποιὸς Κὴν*» μὲ Ἑλληνικὰς ἐξηγήσεις. Μουσικὴ τῶν ἀδελφῶν Παπάζογλου θὰ συνοδεύσει τὸ ἔργο μὲ ἐκλεκτὰ κομμάτια. *Ἂς μὴ λείψει κανείς.*

Ἀπογευματινὴ ὥρα 5 1)2

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

**Ἀλεξ. Βορεοπούλου καὶ Κ. Χατζηγιάννη**

*Ἐν Καβάλλᾳ*

Πλατεῖα Δόξης, παραπλεύρως Λιμεναρχείου.

**Ἐκτελωνισμοὶ Προμήθειαι, Ἀντιπροσωπεῖαι.**

**ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΑΛΑΣΣ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΑΛ[illegible]**

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΧΙΟΣ» ἀναχωρεῖ τὴν 2αν Ἰανουαρίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10 π. μ. διὰ Χίον, Πειραιᾶ, Χανιά, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ**

**Ν. Γ. Κυριακίδου**

Τὸ θαλαμηγὸν «ΑΛΚΜΗΝΗ» ἀναχωρεῖ τὸ προσεχὲς Σάββατον 5 Ἰανουαρίου διὰ Θεσσαλονίκην, Βόλον, Πειραιᾶ, Κρήτην, Ἀλεξάνδρειαν, Πόρτ Σαΐδ, Βηρυττόν, Κύπρον καὶ Ρόδον.

Πράκτωρ Ε. Χριστοφίδης

Πάροδος Τραπέζης Ἀθηνῶν

**ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ**

Εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Π. Παγα[illegible] πωλοῦνται.

Καστόρια (fetre) ἀγαρνίριστα Α'. ποιότητος, Δραχμ. 200.

Καστόρια (fetre) ἀγαρνίριστα Β'. ποιότητος, δραχμ. 150.

Καστόρια (fetre) ἀγαρνίριστα Γ'. ποιότητος δραχμ. 100.

Βελουδένια καπέλλα φόρμες ἀγαρνίριστες δραχμ. 250–300.

Κολὲ καπέλλα ἀπὸ Κλάκ καὶ ἀπὸ [illegible] λοῦδο δραχμ. 300.

Γουναρικὰ (μπαλάδες) ἀπὸ 200 μέχρι 500 δραχμ.

Βοῦρτσες μάλλινες δραχμ. 350.

Ὁμοίως πωλοῦνται ἀρώματα, [illegible] νια, πούδραι, σαπούνια, κτλ. εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις ἀρκεῖ διὰ νὰ πεισθῆτε. 4—5

**ΕΜΠΡΟΣ!!**

Ὅσοι θέλουν νὰ σώσουν τὴν ὑγείαν πρέπει νὰ πίνουν τὰ

*ΑΓΝΑ ΚΡΑΣΙΑ ΚΑΛΛΟΝΗΣ*

ποὺ βρίσκουν μόνον στοῦ

**Ἀνδρέα Κ. Γρηγορίου**

ἢ Ἀγιασσώτου

συνοικία Πόρτες

Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ. Ἐπίσης πωλεῖται Κονιὰκ τῶν Ἐργοστασίων Πειραιῶς Φινοπούλου καὶ Ἀσύλου—Τα[illegible]ρα χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. 1—

**ΖΗΤΗΣΑΤΕ**

ἀπὸ σήμερον

τὰ νέα σιγαρέττα

**'SUPERIOR,'**

μὲ καπνὸν Ἀγρινίου

καὶ μὲ νέα κυτία πολυτελείας

**ΔΡΧ. 5.50**

**ΖΗΤΕΙΤΑΙ** ἡ Μαρίτσα [illegible] πρόσφυξ ἐκ Βουρλᾶν ἐτῶν 13 ξανθὴ μετρίου ἀναστήματος.

Ὁ γνωρίζων τι περὶ τῆς τύχης της ἂς ἀποτανθεῖ εἰς τὸ γραφεῖόν μας. 2—

**ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΦΑΜΑ & ΑΣΤΡΟΝ ΑΠΟ ΚΑΠΝΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ**